

ALEXEJ GORLATCH
PIANO

MUSIC

26 FEB. '17

BOZAR SUNDAYS

GRANDE SALLE HENRY LE BŒUF ·
GROTE ZAAL HENRY LE BŒUF

ALEXEJ GORLATCH

PIANO

FRÉDÉRIC CHOPIN
1810-1849

Polonaise-fantaisie, en la bémol majeur · in As, op. 61 (1846)

Berceuse, en ré bémol majeur · in Des, op. 57 (1844)

Sonate pour piano n° 2 en si bémol mineur · Sonate voor piano in bes, op. 35
(1837)

- Grave – Doppio movimento
- Scherzo
- Marche funèbre: Lento
- Finale: Presto

Barcarolle, en fa dièse majeur · in Fis, op. 60 (1845-46)

Scherzo n° 2 en si bémol mineur · Scherzo nr. 2 in bes, op. 31 (1837)

avec le soutien de · met de steun van

Pour les artistes et la musique, merci de respecter le silence. Veuillez à éteindre téléphones portables, montres électroniques et à réprimer les toux. Il est interdit de photographier, filmer et enregistrer. Gelieve uit respect voor de artiesten en de muziek de stilte te bewaren. Schakel je gsm of elektronisch uurwerk uit en hoest niet onnodig. Het is verboden te fotograferen, te filmen en opnames te maken.

FR Le pianiste russe Alexei Gorlatch est né en 1988 à Kiev et vit en Allemagne depuis 1991. Il a étudié à l'Universität der Künste de Berlin et à la Hochschule für Musik, Theater und Medien (HMT) à Hanovre. Il a remporté plusieurs concours, y compris le Concours de musique international de l'ARD, où il a obtenu le premier prix, le prix du public et plusieurs autres distinctions. Gorlatch a déjà donné des récitals dans des grandes salles, telles que Carnegie Hall (New York), le Wigmore Hall (Londres), les Konzerthaus de Berlin et de Vienne, le Gewandhaus (Leipzig) et le Suntory Hall (Tokyo). Il prend également part aux festivals internationaux. Ainsi, il s'est produit à La Roque d'Anthéron, à Lucerne et à Yokohama, au Klavier Festival de la Ruhr, au Festival de Schwetzingen et au Festival international d'Harrogate. Des tournées l'ont emmené au Japon, en Corée du Sud, en Afrique du Sud, en Italie, en Irlande, en Allemagne et aux États-Unis. En tant que soliste, Gorlatch a joué avec presque tous les grands orchestres allemands, ainsi qu'avec Camerata de Salzbourg, l'Orchestre de chambre de Vienne, l'Orchestre symphonique de la NHK, le Hallé Orchestra (Manchester), le Royal Northern Sinfonia, de l'Orchestre de Philharmonie, l'Orchestre National de Belgique, etc. Récemment, sa discographie s'est enrichie d'un CD consacré à des sonates de Beethoven (OehmsClassics, 2014) et d'un enregistrement d'œuvres pour piano et orchestre de Stravinski, avec le Rundfunk Sinfonieorchester Berlin s.l.d. de Alondra de la Parra (Sony Classical, 2015). De plus, il a collaboré au coffret *Beethoven : Freiheit über alles*, contenant une biographie audio du maître et incluant l'interprétation de Gorlatch de la *Sonate pour piano, op. 2/1* (BR Klassik, 2016).

Si de nombreux compositeurs ont écrit de la musique pour clavier, peu se sont dédiés, comme Chopin, à un seul instrument. En effet, dans ses œuvres se noue une relation d'une rare intimité entre l'instrument et le compositeur, entre le jeu, l'improvisation et la composition. Son âme passionnée résonne continuellement dans sa musique. Il n'est dès lors pas étonnant que son jeu fût remarquable de lyrisme, que son toucher fût empreint de délicatesse et que ses nuances fussent tout en subtilité. Contrairement à Liszt, il ne composa jamais de musique descriptive ni ne se laissa emporter par des développements rhétoriques ou déclamatoires. En plus, Chopin inaugura un monde rompent avec celui des virtuoses. Alors que Liszt se produisit devant les publics des grandes salles de concert, Chopin préféra jouer dans le cadre intime des salons parisiens, plus aptes selon lui à découvrir de nouveaux paysages sonores. Chopin fit preuve d'un talent peu commun dans la composition de ses mélodies. Le principe fondamental d'écriture de Chopin est la mélodie accompagnée : mélodie dominante soutenue par une base harmonique solide. La ligne mélodique foisonne de détails raffinés et d'ornementations. Ajoutons à ceci encore ses audaces harmoniques, sa compréhension intuitive et inventive de la forme, sa maîtrise extraordinaire du piano, et nous ne pouvons que conclure que son œuvre pianistique généra un enrichissement considérable du répertoire.

nl De Russische pianist Alexej Gorlatch werd in 1988 geboren in Kiëv en woont sinds 1991 in Duitsland. Hij studeerde aan de Universität der Künste Berlin en aan de Hochschule für Musik, Theater und Medien (HMT) in Hannover. Hij won meerdere wedstrijden, waaronder de Internationaler ARD-Musikwettbewerb, waar hij de eerste prijs, de publieksprijs en verschillende andere onderscheidingen wegkaapte. Gorlatch gaf reeds recitals in topzalen, zoals de Carnegie Hall (New York), de Wigmore Hall (Londen), het Berliner en het Wiener Konzerthaus, het Gewandhaus (Leipzig) en de Suntory Hall (Tokyo). Ook op internationale festivals is hij een graag geziene gast. Zo musiceerde hij in La Roque d'Anthéron, Lucerne en Yokohama, op het KlavierFestival Ruhr, de Schwetzingen Festspiele en het Harrogate International Festival. Tournees brachten hem naar Japan, Zuid-Korea, Zuid-Afrika, Italië, Ierland, Duitsland en de VS. Als solist speelde Gorlatch met zowat alle grote Duitse orkesten, maar ook met Camerata Salzburg, het Wiener Kammerorchester, het NHK Symphony Orchestra, het Hallé Orchestra (Manchester), de Royal Northern Sinfonia, de Filharmonie, het Nationaal Orkest van België etc. Recente vulde hij zijn discografie aan met een cd met Beethovensonates (OehmsClassics, 2014) en een opname met werken voor piano en orkest van Stravinski, met het Rundfunk Sinfonieorchester Berlin o.l.v. Alondra de la Parra (Sony Classical, 2015). Bovendien werkte hij mee aan de box *Beethoven: Freiheit über alles*, die luister-cd's bevat rond de biografie van de grootmeester en waarop onder meer zijn uitvoering van de *Pianosonate op. 2/1* te horen is (BR Klassik, 2016).

Talrijke componisten hebben muziek voor piano geschreven, maar slechts weinigen legden zich zoals Frédéric Chopin bijna uitsluitend toe op dit instrument. Hij wist in zijn oeuvre een nauwe relatie te creëren tussen het instrument en de componist, tussen speeltechniek, improvisatie en compositie. Voortdurend klinkt in zijn muziek zijn hartstochtelijke gemoed door. Zijn pianospel was dan ook vervuld van lyriek, zijn aanslag delicaat, met een subtiel gevoel voor nuancering. In tegenstelling tot Liszt componeerde Chopin nooit beschrijvende muziek, hield hij zich nooit bezig met retorische en hoogdravende ontwikkelingen. Bovendien brak hij met de wereld van de virtuoze uitvoerders. Terwijl Liszt vooral optrad in de grote concertzalen, verkoos Chopin het intiemere kader van de Parijse salons, wat in zijn ogen geschikter was voor de ontdekking van nieuwe muzikale landschappen. Chopin getuigde van veel talent bij het componeren van zijn melodieën. Het verbaast dan ook niet dat hij de begeleide melodie – een hoofdmelodie die ondersteund wordt door een stevige harmonische basis – als basisprincipe hanteerde bij het componeren. Het gaat dan om een melodische lijn doorspekt met verfijnde details en versieringen. Daarbij komen nog de gedurfde harmonieën, een intuïtief en vindingrijk begrip van de vorm en een meesterlijke beheersing van het instrument. Kortom, Chopins piano-oeuvre betekende een grote verrijking van het repertoire.